

[Bolvig]

hr. Poul Schlüters blå øjnes skyld, selvfølgelig ikke. De gives, fordi organisationslederne mener, at de får fuld valuta og fuldt udbytte for de penge, de leverer. Det må være folks frie ret at støtte forskellige partier. Det må være folks ret at kunne afgøre, at deres penge, som de af letforståelige årsager giver til en organisation, ikke skal gå til et bestemt parti. Ministeren kan da ikke finde det retfærdigt, at en arbejdsgiver, som måske er socialdemokratisk, gennem sit kontingent er tvunget til at støtte venstre og de konservative, lige så vel som det, hvis en arbejder måske er radikal eller tilhører partiet venstre – hvor mærkeligt det end måtte lyde – vel ikke kan være andet end retfærdigt at sikre ham, at hans penge ikke skal gå til at støtte et politisk parti og en politisk holdning, der er ham fjern og direkte modbydelig. Det radikale venstre kan med glæde støtte de fremsatte forslag.

Vi ønsker også, at man inddrager aktieselskaber i en sådan lovgivning, og at man på samme måde som i USA lægger loft over enkeltbidrag af en vis størrelse. Det må være bedre og mere fremmende for vores demokrati, hvis vi sørger for, at det værdifulde politiske arbejde – som er værdifuldt især i et samfund som vort – får en form for statsstøtte, i stedet for at organisationer udbetaler judaspenge til visse partier i det høje ting.

Jeg vil gerne have lov til at spørge ministeren: har ministeren virkelig ikke engang tillid til sit partis egne synspunkter og politiske holdninger? Mener ministeren virkelig, at hvis man sagde nej tak til penge fra organisationerne, ville socialdemokratiet få færre stemmer, færre vælgere, mindre indflydelse og mindre styrke? Det må ministeren jo mene, siden ministeren ikke kan acceptere at stå helt frit i forhold til organisationerne. Jeg synes, vi klart så det dokumenteret for nylig, at SF, som efter min bedste opfattelse gang på gang stærkt og tydeligt varetager arbejderklassens sag – det passede altså ikke det formentlig socialdemokratiske flertal i SiD, som tog piskene frem – blev truet med økonomiske sanktioner. Nu kan fru Lilli Gyldenkilde godt sige, at SF ikke ligger under for en sådan pression, og det tror jeg fru Lilli Gyldenkilde har ret i. Hvis jeg husker ret, brugte fru Lilli Gyldenkilde selv ordet pression, for selvfølgelig er der altid pression involveret i forbindelse med penge.

Jeg har lyst til sluttelig at sige til hr. Enggaard, at da jeg hørte ham, fik jeg jo næsten tårer i øjnene. Hr. Enggaard talte om, at disse forslag er gamle venstreforslag, som blev fremsat for 10 år siden. Jeg skal lade være med at understrege særlig meget, at det radikale venstre ved hr. Bertel Dahlgaard forelagde tilsvarende forslag før krigen, men jeg synes, at venstre burde give et smukt eksempel til efterfølgelse ved, at venstre dermed nægtede at modtage den slags penge. Når hr. Enggaard taler om det, så er det bl. a., fordi hr. Enggaard selv ved, hvilken indflydelse sådanne penge har på et parti og et partis hele holdning.

Arne Melchior (CD):

Både ministeren og flere af ordførerne har henvist til, hvad de tidligere har sagt om forslag som disse. Det vil jeg også gøre. I min glørværdige fortid som direktør for A-pressen drog jeg gang på gang en lanse mod angreb, der blev ført imod modtagelsen af bidrag til den presse. Jeg mener nu som før, at det ikke kan være en lovgivningsmagts ret at blande sig i en lovlig organisations dispositioner over sine midler. Jeg mener simpelt hen, trods sympati for visse tanker i forslagene, der måtte have bevæget venstre, det radikale venstre, fremskridtspartiet og nu Danmarks retsforbund, at det støder an imod absolutter, som vi ikke kan komme uden om. Jeg har ikke slået efter, men jeg er sikker på, at det også svarer til, hvad jeg eller andre på mit partis vegne har sagt heroppefra ved tidligere behandlinger. Det kan ikke lade sig gøre. Der er så og så mange ting, man gerne så anderledes, der er visse ting, man gerne så ikke blev trykt, men vi kan bare ikke bruge censur, og derfor må vi finde os i, at der så bliver trykt visse ting. Sådan må organisationers ret til at disponere over egne midler på normal demokratisk vis også være det overordnede hensyn vedrørende de sympatier, man ellers kan have.

Men jeg kan forstå, at sympatierne er løbet fantastisk af med hr. Bolvig. Det var en meget speciel tale, han holdt her. Jeg vil foreslå, at han selv læser den, så snart den kommer på tryk, og læser den op for sin gruppe og så i øvrigt for sine kolleger her i folketinget, som han beskyldte for at modtage judaspenge, og som han direkte beskyldte